CÂU LẠC BỘ SÁNG TÁC VĂN THƠ
ĐẠI HỌC Y DƯỢC TP. HỒ CHÍ MINH

biển động

tuyển tập thơ

(1995)

*“**Biển động**” là tập thơ đầu tay của CLB sáng tác Văn thơ ĐH Y Dược, thuộc Đoàn trường ĐH Y Dược TP. HCM, nhằm chào mừng 20 năm ngày giải phóng thành phố.*

*“**Biển động**” được sự giúp đỡ và hỗ trợ của Thành Đoàn TP.HCM, thầy Nguyễn Văn Thanh, nhà thơ Lê Minh Quốc cùng một số thầy cô, cán bộ giảng trường ĐH Y Dược, các bác sĩ, dược sĩ hiện đang công tác tại TP. HCM.*

biển động

tuyển tập thơ

(1995)

tựa...

Có những tâm hồn xanh như lá biếc. Nụ cười thắp trên môi chưa gợn một chút ưu phiền. Năm tháng đi qua sau lưng của họ là những mảng thời gian của một hy vọng, một hạnh phúc mà họ sẽ đón nhận từ phía tương lai. Chính từ nơi ấy, những vần thơ của họ như một tín hiệu gửi đến cho tất cả mọi người. Tín hiệu ấy, một bác sĩ Trương Thìn ý thức như kẻ phiêu bồng ***đi tìm thuốc*** *trong thế giới của thi ca.*

Hãy gõ thì cửa sẽ mở. Hãy đi thì sẽ đến. Một không gian đã mở ra trước mắt chúng ta là những nỗi niềm bát ngát của nhiều thế hệ sinh viên. Tôi đã gặp:

Buổi sáng lên đồi ngậm sương trong cỏ

Nghe chim non ríu rít với cành *(Nguyễn Tường Quang), hoặc* ***Gặp hồ xanh mênh mang.***

Vườn xưa xinh lá trúc *(Lê Quang Đông)... Những kỷ niệm êm đềm. Những tiếng cười trong vắt. Và bàng bạc trong tập thơ này là những bài thơ được viết về mẹ. Cảm động sao hình ảnh bà mẹ đã nắm tay một chàng bác-sĩ-làm-thơ trước lúc tuyệt vọng:* ***Nghe mẹ nói mà lòng đau như thể****.*

Một cái gì bóp nghẹt trái tim tôi *(Trần Sĩ Tuấn). Vậy đó, trái tim của họ rất dễ rung cảm với mọi thời tiết thay đổi, với những nỗi đau của kẻ khác. Điều ấy, cũng chính là một động lực để đời sống ồn ào và nhiều lo toan này có được những vần thơ lấp lánh tình người.*

Không giống như thơ của các bạn khoa Văn nhiều lo âu, trắc trở, khổ đau, phiền muộn mà tôi đã được đọc. Ở tập thơ này, tôi được gặp những tình cảm dịu dàng hơn. Có lẽ, là những người tự nguyện: ***Mặc áo choàng trắng.***

Vào xứ sở những cơn đau *(Hà Châu Anh Vũ) nên họ không muốn cõi đời này biết được cơn đau của chính mình chăng? Ngay cả lúc:* ***Tình yêu như bọt sóng****.*

biển động

Thoắt chìm vào thời gian *thì họ vẫn hy vọng.* ***Môi còn xinh sẽ còn muôn tiếng hát****.*

Ngực còn hồng hạnh phúc sẽ tràn dâng *(Lê Quang Đông). Điều này đã làm tôi thêm yêu tâm hồn của họ, những lương y như từ mẫu của ngày mai. Thử tưởng tượng, trước một thất vọng bùi ngùi nhưng họ biết đè nén lại để* ***Xin làm cánh én dù chưa xuân nồng*** *(Phương Nam) thì đáng quý biết chừng nào!*

Ô hay! Những vần thơ như thế này sẽ đem lại được gì cho cõi trần gian phù phiếm này? Không được gì cả. Có chăng thì họ cũng tự ý thức như: ***Lão ngư ông của Hemingway đã đem về từ mù khơi một bộ xương cá****, vậy mà:* ***Con người vẫn điên cuồng ra khơi*** *(Trương Thìn). Dù biết rõ như thế, nhưng họ vẫn trải lòng trước trang giấy trắng. Đó là một thái độ của Kẻ Sĩ.*

Vẫn còn đó những Kẻ Sĩ, những bác-sĩ-làm-thơ thì nỗi đau trong tâm hồn con người hôm nay được xoa dịu nhiều lắm. Nhiều lắm. Và tôi rất đỗi mừng. Rất đỗi thèm vần thơ mênh mông tình người như tập thơ này. Để thấy quanh đời sống này vẫn còn đó niềm vui. Dù nhỏ nhoi...

LÊ MINH QUỐC
IV/1995

Phố Lạ

LÊ QUANG ĐÔNG

Lỡ thương theo dấu tìm nhau
Ngờ đâu
con sáo bỏ bầu bạn xưa!...
Sài Gòn đẹp cả chiều mưa
Huống gì áo cũ
bây giờ bạc thêm...

Nặng lòng...
một giấc mơ đêm
Có đôi áo trắng bên thềm trú mưa
Cầm tay
chung một chuyến đò
Rồi thương hết tuổi học trò
xa xăm...

Sài Gòn đèn tỏ hơn trăng
Lỡ thương tìm đến...
dẫm nhầm nỗi đau!...
Ngang trời chiếc lá rơi mau
- Ô hay, lá cũng đổi màu đấy ư?...

L.Q.Đ.

Sẽ...

Sẽ...
là một cõi thiên thai
nếu em đến, với một vài nụ hôn
Sẽ...
làm anh bước bồn chồn
nếu em đến trễ một đêm hẹn hò
Sẽ...
làm anh chối quanh co
nếu em hỏi những dày vò tim anh
Sẽ...
ru giấc ngủ yên lành
khi em áp má, ngực anh bồi hồi
Sẽ...
tràn hạnh phúc em ơi
nếu em chợt nói một lời yêu anh

V.V.T.

Bất Ngờ Trái Tim

NGÃ

Khi không ta
Ngã
Vào nhau
Chuyện đời quên hết
Nỗi đau lặng chìm
Thời gian
Cũng ngủ im lìm
Khi không
Ai biết
Trái tim... bất ngờ

CHẠM

Lạ chưa
Hơi thở đứt rồi
Khép đôi mi
Vẫn thấy đời nhẹ chao
Xôn xao
Lòng nhẹ xôn xao
Là khi môi
Chạm
Môi nhau
Lần đầu.

M.K.Q.

Khung Trời Hẹp

*Đêm lặng lẽ
Hương hoa hồng và gió
Xâm thực vầng trăng sót lại nửa vành
Mây xô dạt. Dẩy mây trôi viễn xứ
Nửa chòm sao. Níu kéo nửa chòm sao
Đêm nôn nao giọt đàn bầu lơ lửng
Không gian rung nhỏ giọt nhớ cồn cào
Khúc ngọt ngào nụ hôn vụng dại
Khúc đắng cay lẻ nhịp tình đau
Đêm ngoằn ngoèo tia chớp
Em hiện ra bất chợt
Lồ lộ hình hài em cả vầng trăng nguyệt thực
Vương vào tóc em vàng rực chiều nào
Ngôi sao sa thăng hoa rồi hoá kiếp
Gởi cho ai lời nguyện cuối cùng
Dẫu là tro rắc lối vườn hồng
Cũng một lần rực cháy trong đêm.*

N.T.Q.

Trước Nỗi Đau Của Mẹ

*Bà mẹ nghèo run rẩy nắm tay tôi
"Xin bác sĩ hãy cứu nhân độ thế!"
Nghe mẹ nói mà lòng đau như thể
Một cái gì bóp nghẹt trái tim tôi.*

*Bởi biết rằng không thể... Mẹ ơi!
Trước căn bệnh hiểm nghèo không làm sao cứu nổi
Dẫu biết vậy tôi vẫn thấy mình dường như có lỗi
Trước nỗi lòng của mẹ thương con.*

*Người con trai đang trong cơn hôn mê
Đâu biết được nỗi đau trời bể
Lát nữa thôi em sẽ đi rất khẽ
Một chuyến đi mãi mãi không về...*

*Chiếc áo choàng nhẹ nhõm đến nhường kia
Mà đôi lúc tưởng chừng không mang nổi
Khi không xoa dịu được nỗi đau của mẹ
Và nỗi đau không cứu được người.*

T.S.T.

Phố Mưa Chuông Nhà Thờ

Phố mưa lặng lẽ cơn say
Bỗng dưng em khóc, chiều nay ta buồn
Đất trời ướt đẫm mưa tuôn
Riêng ta ướt, ướt tự nguồn đau thương.

⁂

Miên man âm điệu bè trầm
Ta đi trong khúc nhạc thầm ngu ngơ
Hồi chuông đổ phía nhà thờ
Người ơi mộng mị đến giờ chưa tan.

N.T.Q.

Tự Khúc

Chẳng vì ta ngại dắt em sang thăm một cơ đồ bỏ dở
Chuyến đò ngang đưa cả một dòng sông.
Lỡ mai mốt cạn
dòng khe suối ngọt em buồn phiền miền rừng rú âm u.

Ta cất giấu ngàn điều em chối bỏ
Với thời gian chim chóc thật thà ca
Với non cao đường sá quanh co
Với lăng tẩm trung thành hồn tượng đá

Bởi biển rộng nên rừng sâu, em ạ!
Ta mãi còn xa hơn những con đường
Nơi em đến xin đất trời chung nghĩa!
Phía em đi không còn ở quanh em...

N.C.

Biển Động

Em bảo chỉ biết ban phát. Biển không nhận về mình...
Vậy mà tội nghiệp một cánh-hoa-cát bên đường.
Chắc rằng mình đã vội!

Tôi bắt chước sóng biển rì rào bên em bao lời đường mật
Tôi bắt chước dã tràng xây cho em lâu đài nguy nga trên cát
Tôi bắt chước gió biển – nhẹ nhàng thôi, trên từng sợi tóc...
Vậy mà em vẫn mãi lặng yên tựa biển mênh mông
Vậy-mà-biển-động!

P.V.

biển động

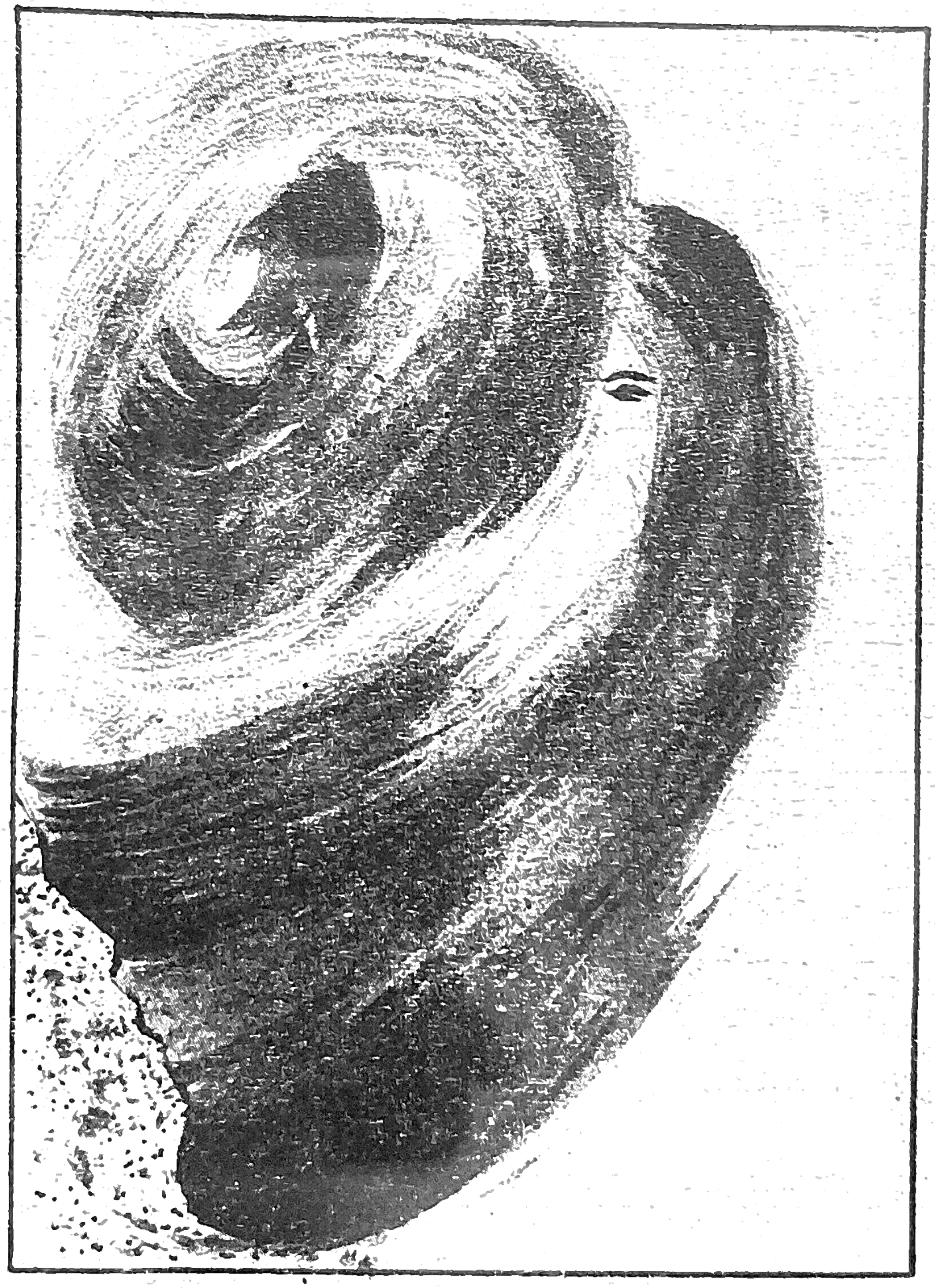

Cánh bướm trắng ngày xưa (Nhạc)

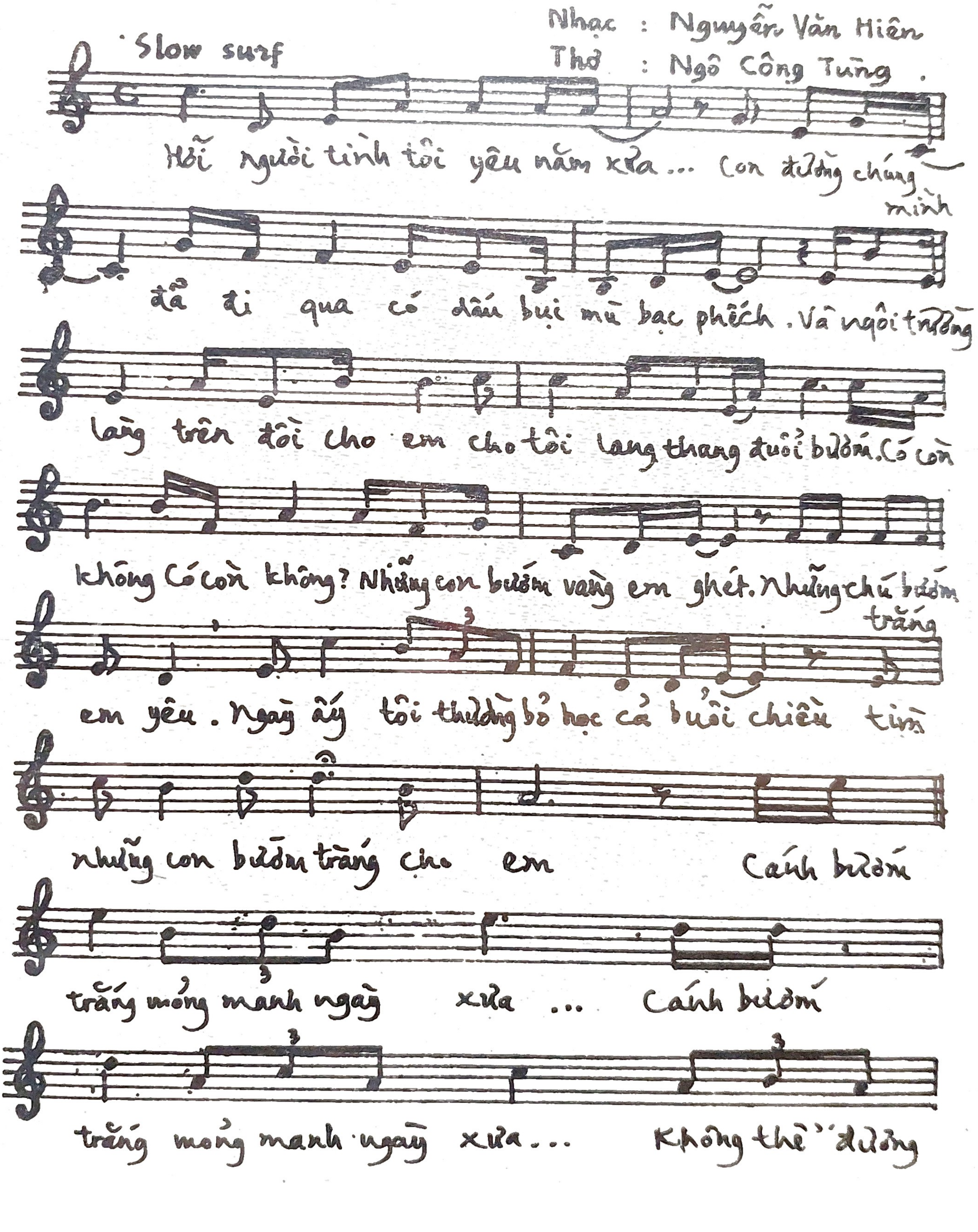

biển động
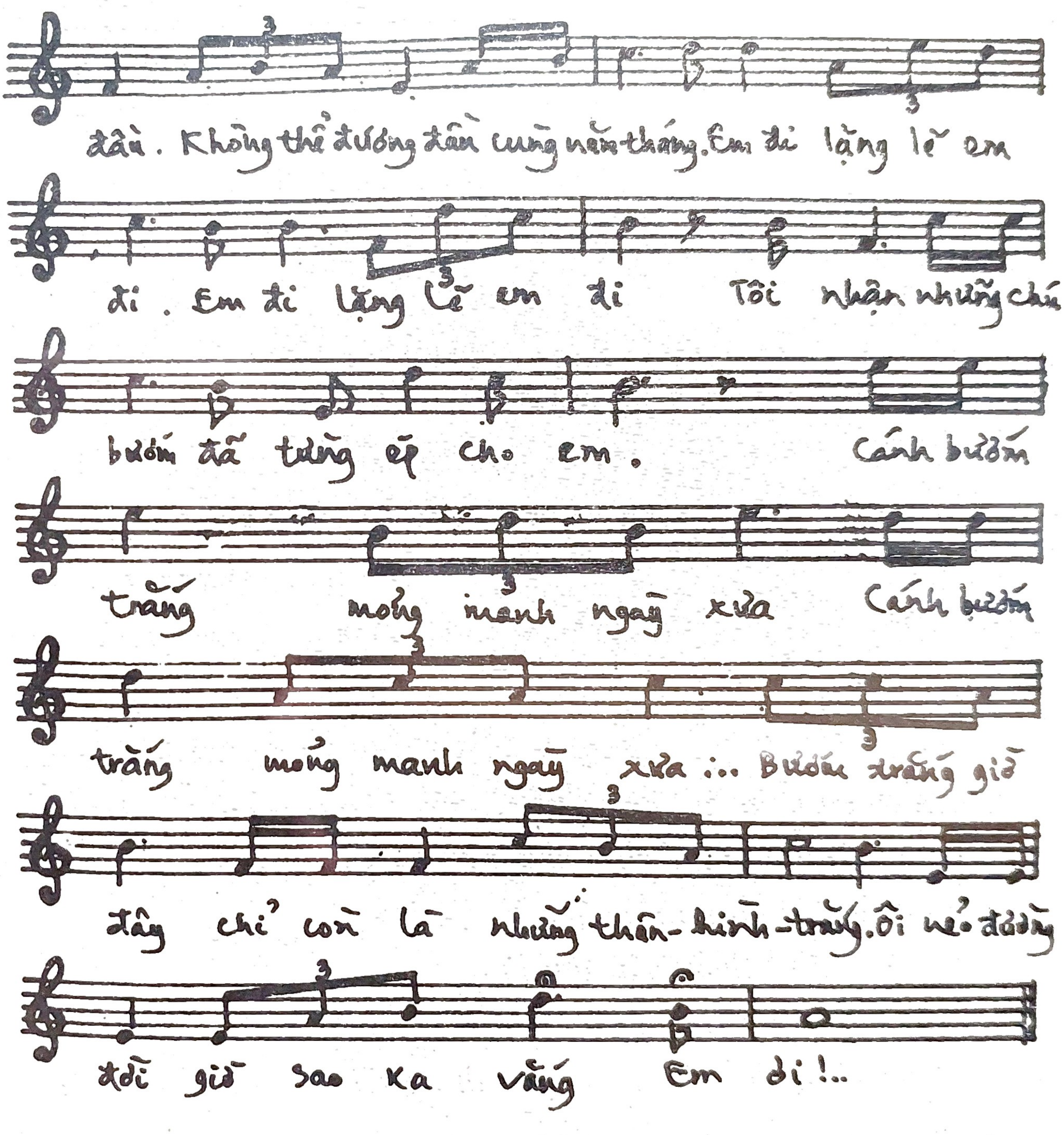
đâu. Không thể đương đầu cùng năm tháng. Em đi lặng lẽ em
đi. Em đi lặng lẽ em đi Tôi nhận những chú
bướm đã từng ép cho em. Cánh bướm
trắng mỏng manh ngày xưa Cánh bướm
trắng mỏng manh ngày xưa... Bướm trắng giờ
đây chỉ còn là những thân-hình-trắng. Ôi nẻo đường
đời giờ sao xa vắng Em đi!..

Nhớ Mẹ

XUÂN NGA

Chiều chiều chim vịt kêu chiều
Bâng khuâng nhớ mẹ chín chiều ruột đau
Trời chiều trời đổ mưa ngâu
Rét qua da thịt thấm sâu tận lòng
Mẹ ơi mẹ có biết không?
Sài Gòn rộng thế mênh mông tình người
Mưa buồn... Nhớ lắm mẹ ơi!...
Nhớ quê nhớ mẹ nhớ thời ấu thơ
Mẹ ru con điệu ầu ơ
Lời ca dao đó bao giờ con quên

Gác trọ vắng bóng mẹ hiền
Mình con ôm một nỗi niềm nhớ thương
Mỗi ngày con đến giảng đường
Chuyện bài vở chuyện đời thường xôn xao
Có ai nhắc mẹ đâu nào
Chỉ lòng con vẫn không sao quên Người
Quê mình xa tít mù khơi
Muốn đi về được đến nơi, dễ gì
Nhớ mẹ con gắng học đi
Để mai sau được vinh quy về làng

⁂

biển động

Chiều nay con mượn mưa ngàn
Gởi về bên mẹ muôn vàn nhớ thương.

9.94
X.N.

Có Thể

(Viết cho "con chim sẻ tóc xù" của tôi)

Có thể nhạc chỉ là sự rộn ràng của trái tim
Và thơ chỉ là sự thăng hoa dòng ý tưởng
Đôi mắt em bảy sắc cầu vồng, cháy một đời anh – rát bỏng
Tia chớp nhoáng qua hồn làm cung bậc ngổn ngang

Có thể chỉ là một chấm buồm nâu trầm đục vắng xa
Một chút âm ỉ lửa hoa dong – cơn sốt rừng dai dẳng
Cây lá thảnh thơi sao xiêu vẹo muôn ngàn tia nắng
Vấp rễ si sóng soài, vung vãi chén huyền vi

Có thể giọt nước mắt bỏ quên lăn dài bỗng vỡ thương yêu
Chén sứ trong đêm làm ngàn sao tuôn cháy
Dõi mắt cả khu vườn chỉ mỗi lá trầu cay, vội hái
Tất tả nhịp cầu Ô, mượn ý ngỏ lời...

Có thể nhạc không chỉ là sự rộn ràng của trái tim
Và thơ không chỉ là sự thăng hoa dòng ý tưởng
Trắng tay đợi hết một đời vất vưởng
Hạt cườm xanh đỏ trắng đen gieo xuống buổi trái mùa

biển động

Có thể đánh đổi những âm ỉ của rừng,
những trào dâng của biển

Để được ngụp lặn trong mắt em
Dù chỉ một thoáng thôi! Nếu như... có thể.

H.T.V.

Khoảng Trống

Ai ở bên này còn tui ở bên ni
Hai đầu ghế chỉ cách nhau gang tấc
Trời cao tít vẫn xanh chất ngất
Lá vẫn trùm một vòm mát mênh mông...

Ở bên kia đầu ghế có vui không?
Ghế quá trời việc chi xin ngồi ké
Tui không dám xích ra xa, sợ té...
Để bên mình một khoảng trống vu vơ

Ở bên ni đầu ghế mắc làm thơ
Nên không biết thời gian đi rất vội
Sách mở hoài không sang trang nổi
Giọt nắng rơi vào khoảng trống vô duyên

⁂

Ghế đá chiều nay còn trống một bên
Có cô bé ngồi nhìn hoa tím rụng
Có cánh hoa nào khẽ chạm vào mái tóc
Nhoi nhói bên mình một khoảng trống ngẩn ngơ.

T.V.K.

Nhớ ơi!

Nhớ chi lạ
đường phượng bay một chiều mưa ướt nắng
Ta lang thang tìm nhặt vần thơ
Lá phượng bay bay
Thơ đậu vào tóc nhỏ
Tím một trời mây tím
giăng giăng

Thành cổ ẩn mình trong sương ảo
Nhớ thương nhiều chi rứa...
Huế ơi!
Cơn mưa nhẹ len vào hồn rất khẽ
Buồn lao xao
buồn vọng cõi xa vời

Nữ sinh Thành nội chiều tan học
Áo trắng
một trời phơ phất bay
Gió đã về đùa tung làn tóc rối
Ngẩn ngơ hoài ai kẻ tình suy

(Cung nữ cưa buồn trong tiếng nhạc
Nghe hồn say sông nước ở nơi này).

H.C.

Thiếu Nữ

Lần theo hương cúc dại
Bé đi tìm mùa sang
Gió thì thào quyến rũ
Mây lim dim mơ màng…

Bé đi tìm sen hạ
Gặp hồ xanh mênh mang
Vườn xưa xinh lá trúc
Nghe heo may nghiêng vàng…

Bé đi tìm tuổi dại
Gặp trường xưa rêu phong
Bàn bè xa dịu vợi
Vẫn ngùi thương trong lòng…

Nào đâu lá sen nhỏ
Che nắng chung đường về
Nào đâu bình mực nhỡ
Rơi vào xanh cỏ đê…

Và đâu bao tóc bím…
Ôi! Đâu trời tuổi thơ…
Bé buồn – nghiêng bóng nước
- Ô, tóc xanh bao giờ!

L.Q.Đ.

Ngựa Hồng

Nhiều lúc anh đau ốm liên miên
Trên hành trình gian nan khốn khổ
Em như con ngựa hồng mang anh đi về cõi tình yêu
Em mang anh đi tìm tình yêu của anh
Em nói với anh
Đi đi anh, một chút nữa thôi anh sẽ tới.
Mỗi lần anh đau em lại nói với anh
Một bước nữa thôi xin anh đừng quá phiền muộn
Anh hãy nằm yên trên lưng ngựa hồng
Ấy thế là em mang anh đi mười năm hai mươi năm
Trên hai mươi năm trời rồi
Chắc em sẽ mang anh đi
Hết một đời anh
Hết một đời em
Rồi khi sắp chết trên đường hành hương
Anh thầm nói: Ngựa hồng ơi tình yêu không bao giờ có thật
Bất chợt anh nhìn sâu vào mắt em
Sâu hút vào lòng em
Ngựa hồng ơi em chính là tình yêu của anh
Em lắc đầu khóc rồi nói
Em chỉ là con ngựa hồng mang anh đi tìm tình yêu của anh
Đi nữa đi anh! Em sẽ mang anh đi đến hết chân trời góc biển.

T.T.

Bất Chợt

Tôi ngước nhìn, bắt gặp ánh mắt em
Em lặng yên thẹn thùng cúi mặt
Những tia mắt giao thoa trong khoảnh khắc
Tràn dâng bao nỗi say mê
Cảm giác thần tiên bất chợt...
đã về.

T.V.

Lục Bát Không Đặt Tựa

I

Nửa vầng trăng giấu trong mây
Nửa câu thơ lạnh buông dầy bến mơ
Bên này luống tuổi trông, chờ...
Bên kia khuyết một câu hò, chơi vơi.

II

Cách nhau một giấc chiêm bao
Lần theo nón thúng quai thao đi tìm
Em ví dặm buổi hội Lim
Ta đa mang một trái tim...
dại khờ!

P.V.

Đa Mang

Chiều qua phố tóc ai bay
Để chân anh lạc bước ngay giữa chiều
Đêm về dệt mông thương yêu
Trách con tim lại lắm điều...
đa mang.

⁂

Anh như chiếc lá thu hoang
Đang say đuổi nắng trên ngàn-nổi trôi
Bỗng dưng lở gặp em rồi
Để con tim lại bồi hồi nhớ thương...

P.N.

Em Đi

Bỏ lại sau lưng thành phố biển
Em đi!
Leng keng xe điện về bến tắm
Nắng hoè vàng mùa hạ chói chang

Em đi
Bao hàng cây đứng đợi
Mái phố buồn chi chít dấu chân chim
Gió vi vút mải tìm trên bãi vắng
Nhớ chiều nào hong nắng tóc buông lơi

Em đi một khoảng trời vời vợi
Những con đường nằm đợi bước người qua.

H.T.S.

Mưa nắng tình yêu (Nhạc)
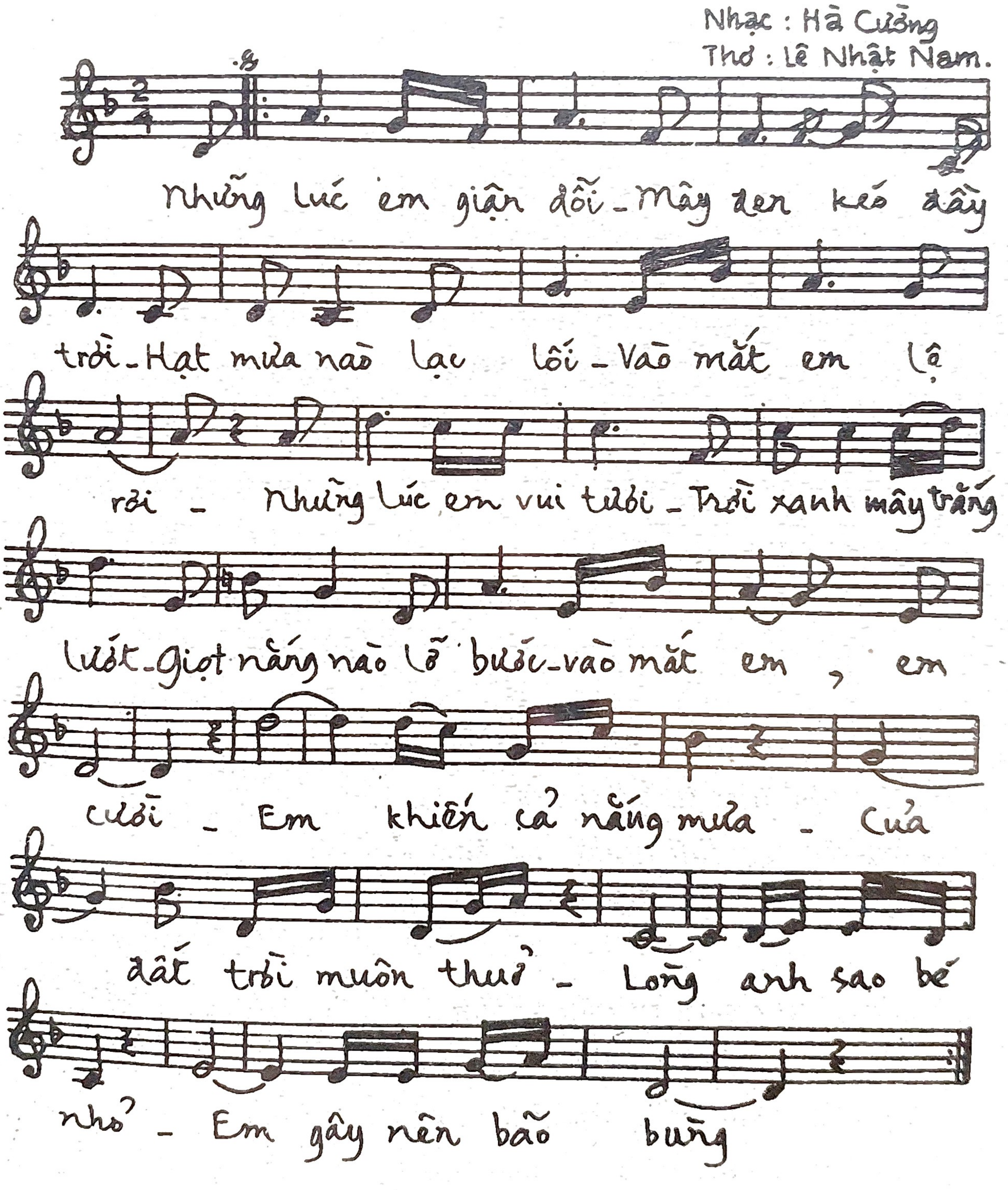
Hoa Sim Và Em

Có nhớ chăng em, tháng tám mùa sim...
Con tàu nhỏ đưa ta về quê cũ
Hai bên đường những đồi hoa tím phủ
Em ngẩn ngơ nhìn không thể nào tin

Có thật chăng màu tím ấy là sim
Sao chung thuỷ và sao biền biệt quá
Trong hoàng hôn màu tím buồn rất lạ
Dõi mắt nhìn muốn ôm cả vào tim

Tàu đi nhanh vun vút dưới màn đêm
Em không ngủ vì ngoài kia trăng sáng
Và đồi sim vẫn cùng em làm bạn
Trong trăng thanh màu hoa ấy ngỡ ngàng

Tàu xa rồi màu sim tím đồi hoang
Em ngơ ngẩn mắt không rời khung cửa
Tàu lao nhanh mang em đi một nửa
Một nửa hồn em gởi lại đồi sim

Đã mất rồi sao em mãi đi tìm
Khung trời cũ và màu sim vạn cổ
Anh lang thang một chiều mưa trên phố
Nhớ em nhiều màu hoa tím chiều xưa.

3.95
X.N.

Mưa

LINH LAN

Thành phố mưa bay
Rơi đầy trên tóc
Ai chiều tan học
Áo còn thướt tha

Muốn xoè tay ra
Làm ô thay nón
Chụm tay mười ngón
Mưa còn ướt không?

Ai biết trong lòng
Con tim nhảy nhót
Lời ai thánh thót
- Đội mưa cùng về!...

10.94
L.L.

Hoa Sữa Cuối Mùa Thu

Hà Nội mùa nao dong duổi cuối thu
Chiếc lá bàng rơi đổi màu phố vắng
Cây bằng lăng đứng rũ buồn yên lặng
Hoa sữa cuối mùa lác đác thoảng hương bay

Ghế đá Hồ Tây bao kỉ niệm đong đầy
Hơi ấm em trao đêm đầu đông buốt giá
Em dắt anh theo mùa hương sữa lạ
Góc phố con đường mải miết dấu chân nhau...

Em nhặt tặng anh chiếc lá đổi màu
Trong ánh mắt em trao đêm Hà Nội
Hoa sữa bâng khuâng anh giật mình bối rối
Chiếc lá đổi màu
Hoa sữa cuối mùa thu!

Hà Nội mùa nào nỗi nhớ mênh mang
Nhặt tặng anh lá bàng thay sắc đỏ
Ai gởi cho anh hương hoa mùa nọ
Dẫu đã cuối mùa, hoa sữa thôi rơi!

T.H.

Lục Bát Mồ Côi

Quỳ bên nấm mộ hoang sơ
Con xin lại mẹ tuổi thơ năm nào
Nắng vàng vọt – nắng xanh xao
Còn con bước thấp – bước cao giữa đời
Mẹ về với chốn mù khơi
Có nghe con với những lời nguyện không?
Tiếng kính cầu rớt bờ sông
Còn đâu chữ hiếu, nát lòng... Mẹ ơi!
Thuyền trôi về tận chân trời
Bến bờ xa, những rối bời lòng đau
Mái hiên – góc chợ – gầm cầu...
Nhà con đó với nỗi đau tràn đầy
Mẹ xa xăm cuối trời mây
Để cho con những tháng ngày quạnh hiu
Có còn đâu những cánh diều
Khói lam quyện mái tranh chiều hoang sơ.
Thời gian rũ xuống tuổi thơ
Phủ lên trên chiếc bóng mờ phong sương
Con gom góp giữa đời thường
Niềm vui ai rớt bên đường đó thôi
Mây trôi về phía chân đồi
Con trôi về phía luân hồi – hàn vi

Dứt tình rũ áo con đi
Thương con quốc khản giọng vì xót xa
Đưa tay hứng giọt mưa sa
Mưa tha phương tưởng đã nhoà mắt con
Cầu linh hồn mẹ hãy còn
Trên dương gian để cho con ấm đời
Bắc thang lên hỏi ông trời
Mồ côi có khổ bằng lời thơ xưa
Xin làm giọt nắng trong mưa
Xin làm cánh én dù chưa xuân nồng
Xin làm mảnh áo mùa đông
Xin làm người giữa bão giông đời thường
Tay run run thắp nén hương
Cầu xin mẹ
Mẹ dẫn đường tuổi thơ
Quỳ bên nấm mộ hoang sơ...

3.93
P.N.

Bài Ca Trong Đêm

Khúc thuỳ dương nguyên thuỷ chợt hiện về
và em đã tiễn chân tôi
Trước đôi mắt mệt mỏi thẳm sâu em, ngôn từ rối bời trốn chạy.
Mặt trời vội vã phía hoàng hôn. Những giọt nắng cuối cùng lịm tắt
Chỉ gió và cát. Gió lồng vào ngực cát, đẩy xô. Cơn mưa hớt hải trễ tràng...
Tiết tấu buồn trong đêm-hoa-dại đã rộ lên. Bàng hoàng cỏ gai em tóc bù tóc rối
Tôi mang trái tim của loài quạ chạy cuống cuồng qua đêm tối
Nơi ngọn đèn biển đăng quang – Tôi nhoà trong
bảy sắc cầu vồng.

⁂

Những cánh cửa mùa thu cuối cùng sập đóng
Khoảng cách chỉ là trò đùa ước lượng trước biển khơi
Tôi mang tăm tối tôi cùng niềm vui em chạy một mạch ba mươi năm về phía mặt trời

Biển. Bức tranh biển... Gió và cát biển không còn
cám dỗ nổi tôi
Nắng biển không len nổi vào những đam mê tôi
cầu vồng bảy sắc
Chỉ có em. Một mình em với nụ cười hoàn nguyên trong mắt
Tôi khấp khiểng trở về, vật vờ tỉnh vật vờ say
Khúc thuỳ dương nguyên thuỷ chợt hiện về qua kẽ bàn tay

Loài cỏ gai bắt đầu bản tình ca cuối cùng trong đêm
Và-em-đã-khóc!

Nha Trang 9.94
Sài Gòn 3.95
H.T.V.

Lang Thang Mãi Huế

Lỡ hẹn chưa chịu về thăm Huế
Phương nam đành thành vũ điệu dân ca
Lang thang mãi mái hiên đời quạnh quẽ
Lá hoa còn lạc lõng ở nơi xa

Màu tím Huế tóc thề thời trẻ dại
Thuở yêu người say đắm lắm tơ vương
Tình "Tôn Nữ" gió lùa mùa bưởi ngọt
Nở ra rồi khép lại vẫn còn hương

Huế vẫn đợi người về tay mở cửa
Qua bao màu xuân hạ nhớ thu đông
Người lỡ hẹn tháng năm dài lần nữa
Chưa quay về thăm lại một dòng sông

Huế ẩn hiện trong mưa ướt dầm mái phố
Gió đông ơi! Có rét ở trong lòng
Người nhớ Huế sao chưa về với Huế
Nhắm giùm ai Mai nở, Mạ chờ mong.

N.Đ.

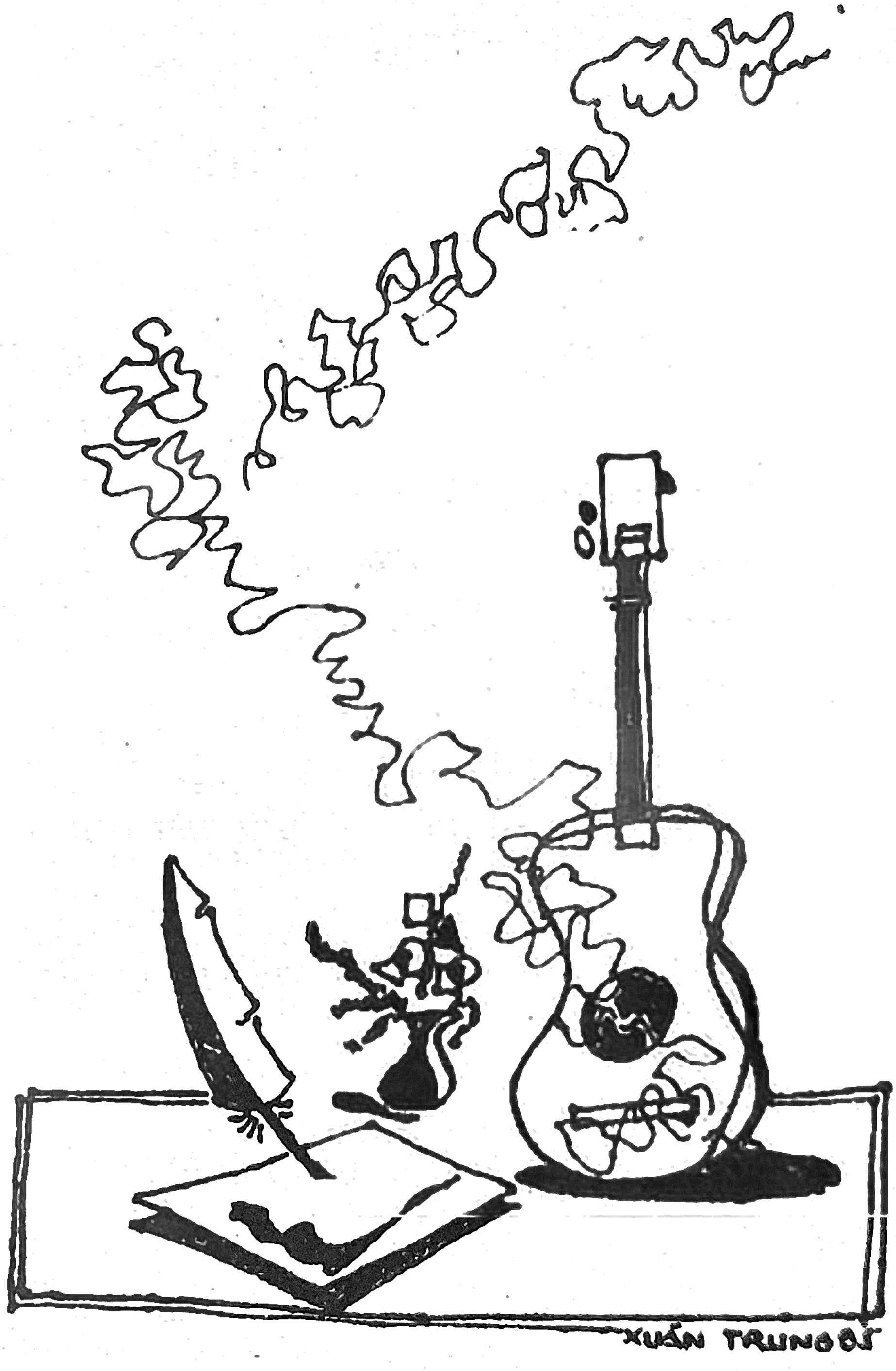
XUÂN TRUNG

biển động

Lão Ngư Ông Và Biển Cả

Ừ
Lão ngư ông của Hemingway đã mang về từ mù khơi một bộ   xương cá
Con người vẫn điên cuồng ra khơi
Anh cũng đã từng đứng giữa trời gió lộng
Anh cũng đã từng mang về từ mù khơi
Thơ-nhạc ngỡ như tình yêu
Nhưng trên hành trỉnh gian nan
Nắng cháy mưa bão đàn cá mập đã huỷ diệt tình yêu của anh
Còn chăng dấu vết bộ xương trắng phiếu buồn thảm
Thơ không là tình yêu
Nhạc không là tình yêu
Em hiện hữu cũng không là tình yêu mà là…
Nắng cháy
Mưa bão
Đàn cá mập

Đến một lúc nào đó
Lão ngư ông của Hemingway
Phải già yếu thật
Người đi săn tưởng chừng như kì diệu đó
Cuối cùng săn chính mình
Quay súng vào đầu
Rất gần
Rất chính xác
Bóp cò.
Còn anh
Nguyện cầu bình an cho em
Em ơi!...
Con cá mà lão ngư ông tìm bắt
Lẽ ra phải lội êm đềm dưới đáy biển xanh
Từ triệu năm rồi nó vẫn lội êm đềm
(Sao ông lại đi câu nó về nhỉ?)
Cuộc tình thật cũng lội trong êm đềm sâu lắng
Hư vô...

T.T.

Đồng Chiều

Ta trở về giữa đồng chiều hoang dại
Nghe gió ru buồn khúc nhạc thiên nhiên
Câu hát ai cuối chân trời ẩn hiện
Nghe cõi lòng mình lạc chốn thiên thai

Chiều hoang vắng giữa đồng chiều hoang vắng
Cánh chim về nghiêng bóng xuống hoàng hôn
Chiều rả rích tiếng côn trùng tha thiết
Khúc nhạc đồng quê gieo nỗi nhớ vào hồn

Đồng quê trải dài xanh sông lúa
Khói lam chiều hờ hững cuối chân mây
Sông uốn khúc ôm lấy làng quê nhỏ
Trong vòng tay câu hát bỗng vơi đầy.

C.X.M

Tâm Tưởng

"Giấc mơ con đè nát cuộc đời con" (Chế Lan Viên)

Ta loay hoay mãi trong căn nhà nhỏ bé
Những giấc mơ con cứ lặng lẽ xoay tròn
Bốn bức tường xám xịt rêu phong
Cơn gió thoảng sực mùi ẩm mốc
Ta hí hửng cứ ngỡ mình thắng cuộc
Mọi thứ xung quanh rực rỡ chói loà
Và bên ngoài cơn lốc thoáng qua
Những vệt cát lượn lờ trước cửa
Vết chân chim giờ không còn nữa
Biển rút đi vắng tiếng thầm thì

Ta giật mình choàng tỉnh cơn mê
Mảng tường xám đứng nhìn ta ngạo nghễ
Những cơn gió không thèm xô cửa
Những áng mây vội vã qua thềm
Những giọt sương vùi cát ngủ qua đêm
Những cánh chim bay về xa tít

Một dấu lặng giữa lòng ta tha thiết
Rơi vào đời oà vỡ không gian.

M.M.

Vần Trắc Vần Bằng

Con đường vô cớ chia hai
Bên kia trường học bên này nhà thương
Phải đâu vì mấy bức tường
Bên đây bên đó không thường gặp nhau
Em đi hoa nắng rắc đầu
Có đem hoa nắng làm câu dạy trò
Tôi đi không hẹn không hò
Mải lo người bệnh không lo người lành

Học trò em tóc còn xanh
Bài văn em giảng có dành cho tôi
Thân đau, tôi chữa được rồi
Lòng đau theo những trang đời, cậy em
Hồn người em biết cách xem
Tôi không được thế nên thèm văn chương
Người đau người nhớ nhà thương
Tôi đau tôi nhớ mái trường dạy văn
Tìm trong một chút băn khoăn
Để tôi vần trắc vần bằng cho em
Say thơ tôi có say mèm
Em lay tôi dậy dạy kèm cho tôi!

P.V.L.

Con Đã Lớn

Con đã lớn lúc nào ba má không hay
Cứ tưởng con còn nhỏ xíu
Mới ngày nào đợi con khóc chào đời
Oa oa trong bệnh viện
Mới ngày nào cho con bú mớm
Đút cho con ăn
Gạt gẫm cho con há miệng
Hù con ông kẹ bà già
Mới ngày nào con làm oai làm tướng
Ra lệnh tối ngủ tắt đèn
Mới ngày nào dẫn con tới trường
Bỏ đi không nỡ
Những lúc con ốm đau
Cả nhà run sợ
Con ho mà ba ran lòng ngực
Con sốt mà má đắng chát môi
Lúc con học nói bi bô
Ba dạy con ca dao trước khi học chữ
Con làm thơ trước khi biết nói
Công sinh thành dưỡng dục con trả từ lâu

Ba má nhìn con lớn lên
Thấy mình nhỏ lại
Ba ở trong con từng dáng vẻ trầm ngâm
Má ở trong con từng lời ăn tiếng nói
Con đầy ắp căn nhà
Hiền ngoan với nội
Dịu dàng với em
Thân thiết với bạn bè
Con ơi
Cô học trò Minh Khai – Gia Long của mẹ
Cô sinh viên trường thuốc – Tuổi trẻ của ba
Con đã lớn lúc nào mà ba má không hay biết
Đến khi con mất đi rồi
Mới biết con đã lớn!

Đ.H.N, 1990

Khúc Ru Tình

Em cay đắng làm gì nỗi-đau-trần-thế
Đời hợp rồi tan...
Sông cạn đá mòn...
Tình yêu như bọt sóng
Thoắt chìm vào thời gian

Thôi! Em cay đắng làm gì...
Hãy giấu một vết thương
Như từng giấu nỗi buồn thời thiếu nữ
Quanh đời ta vẫn xanh chan chứa
Nắng vẫn hồng ríu rít bình minh

Hãy gọi tên mình dạy-dỗ-trái tim
Quên đi gói đời đen bạc...
Môi còn xinh sẽ còn muôn tiếng hát
Ngực còn hồng hạnh phúc sẽ tràn dâng!

L.Q.Đ.

Ta Gặp Em

Ta ăn bánh mì
Và tặng em hoa Hồng
Ta uống rượu suông
Và tặng em thơ

Ôi năm tháng đắng cay mà nghiệt ngã
Ta lang thang đến vương quốc của ái tình
Ta như được hồi sinh trái tim mình sóng vỗ
Ôi nụ hôn ngọt ngào, nụ hôn như vệt lửa
Ta như cây máu ứa ở đầu cành
Em đến rồi, hứa hẹn một mùa xanh.

H.T.S.

Điều Không Đáng Kể

Em uống ly cà-phê vời vợi
Đợi anh về uống ly anh
(Nhớ những ly đá chanh
những ly xí muội
Ta thường uống với nhau)
Em uống vào niềm đau
Vết thương không có máu
Sủi bọt nỗi buồn
Đăng đắng nụ hôn

Cảm ơn anh về những lời chót lưỡi đầu môi
Vì dẫu sao chúng cũng làm em biết
Có cái gì để yêu và để ghét
Có mất mát trong đời...

Anh chở niềm vui len lén ngang trời
Sao anh run tay lái
Vì ai
Mắt em cay

Em cầm ly của anh chờ hơi ấm bàn tay
Chỉ những giọt nước rịn ra từ ly đá
Đến đá cũng đau
Hoàng hôn đã nhạt màu
Những hạt bụi li ti cuốn theo bao điều không đáng kể
Khúc nhạc nhỏ vào trời đêm giọt buồn lặng lẽ

Em...
Cô gái với hai ly cà-phê.

1994
V.K.

Bài Thơ Về Người Mẹ Đi Tìm Mộ Con

NGUYỄN TƯỜNG QUANG

Bàn chân cát bụi mỏi mòn
Mẹ từ xa đến tìm con nơi này
Nghĩa trang một sớm mưa bay
Rưng rưng mẹ khấn giọt đầy, giọt vơi
Chiến tranh giờ đã qua rồi
Nỗi đau còn lại... suốt đời mẹ đau!
Bao năm bạc trắng mái đầu
Anh yên nấm mộ nơi nào hỡi anh!
Con xin về mái nhà tranh
Thay anh nghe mẹ thì thầm chuyện xưa...

Quê hương sớm nắng chiều mưa
Mẹ ru con ngủ cho vừa giấc thơ
Dòng sông quê trắng đôi bờ
Anh theo tiếng gọi, mẹ chờ tin xa
...Lệ rơi năm tháng nhạt nhoà
Nỗi đau đất nước cũng là mẹ đau

Cầu mong anh ngủ giấc sâu
Cầu cho tóc mẹ trên đầu hãy xanh
Anh nằm đó – mộ vô danh
Dẫu nhỏ nhoi cũng góp thành quê hương
Mẹ ơi! Vui giữa đời thường
Anh yên giấc...
giữa tình thương – con người!

1994
N.T.Q.

Vụn vỡ

Biển đợi gì sông mà thác ghềnh cuốn đổ
Con nước bây giờ lạc giữa biển mênh mông
Ta tìm đến nơi dòng sông tan biến
Con sóng ôm vào lòng một vụn vỡ, ra khơi…

N.C.

biển động

Lời dế đêm (Nhạc)
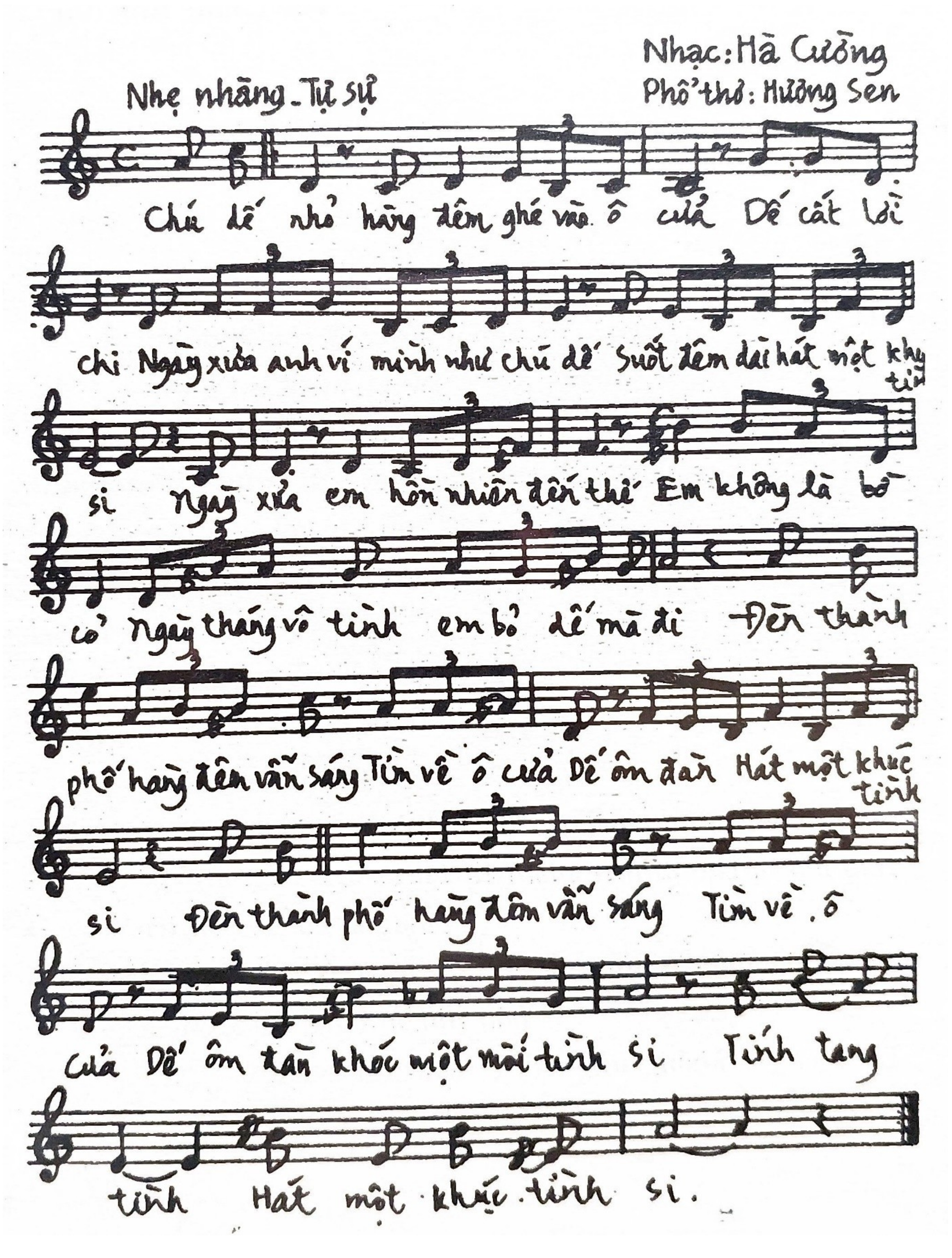
Lời Đầu Năm

Đừng mang nữa chiếc túi buồn trên vai
Hãy mở ra cho những phân tử vu vơ
bay vào hố đen vũ trụ
Tôi muốn thấy trong mắt em
hồn nhiên đang mọc
Em có nghe không nhịp sống thầm thì
Đừng nuối tiếc
Hãy để những chiếc lá vàng đi vào lòng đất
Xoè tay hứng nụ mầm xanh
Mặt trời vẫn cười mỉm với dòng sông
Trang điểm những đoá lục bình bằng chuỗi vòng ánh sáng
Em hãy gắn chữ "Nếu như..."
Vào tất cả phân tử trên trái đất
Và lúc đó
Tiếng "Dù sao..." vẫn còn có nghĩa
Đừng phủ kín trái tim nhung bằng bức màn đen không lối
Hãy mở toang lòng ngực
Những ngọn gió sẽ mang tiếng sáo
Đến tận cùng ngóc ngách con tim
Gom những niềm tin rơi vãi
Hội tụ vào
đôi mắt em!

H.C.A.V

Nỗi Nhớ Giêng Hai

Em có còn hát câu ca thuở ấy
Cây lá vào mùa mở hội giêng hai
Hương bưởi thơm lừng, hương bưởi chưa phai
Anh giữ lại chút tình vương trong gió...
Buổi sáng lên đồi ngậm sương trong cỏ
Nghe chim non ríu rít với cành
Nắng vào mùa, nắng gọi đồng xanh
Và hương lúa trĩu lòng đến lạ

Đường thôn xóm với mùi thơm của rạ
Giàn mướp ra hoa, ong bướm bay đầy
Má em hồng ươm nắng mơ say
Say nhè nhẹ vào lòng thổn thức
Đâu hiểu được trái tim rạo rực
Khe khẽ nhìn em áo lụa áo hoa

⁂

Ôi giêng hai
nỗi nhớ mùa xa
Con sông bồn chồn chảy về quá vãng
Sóng vỗ vào lòng đầy vơi năm tháng
Vẫn thơm lừng hương bưởi năm xưa.

Sài Gòn, 2.95
N.T.Q.

Thư Gởi Con Gái

Khi đôi mắt con mở ra
Mùi cồn bay lẫn với mùi hoa
Con sẽ thấy bướm bay ngoài hành lang bệnh viện
Mặt trời lên và bắt đầu cười lúng tiếng
Ngày hồi sinh từ vết mổ đầu tiên
Con có nghe tiếng trẻ sơ sinh
Khóc thét
Làm bật dậy những chồi xanh
Làm những nụ hoa hé nở
Ôi, cuộc đời đáng yêu đến thế!
Con hãy cầm lấy bàn tay chị
Con hãy nắm lấy bàn tay anh
Tay con sẽ run lên vì hạnh phúc đang cầm
Chung quanh con náo nức những thanh âm
Tràn trề nhịp sống
Viên thuốc đắng nếu con được uống
Sẽ nồng nàn hơi thở bình yên
Áo trắng con sẽ rất dịu hiền
Xua tan nỗi buồn phiền trong phòng cấp cứu

biển động

Con đừng cố thu vào – nhiều bao nhiêu cũng thiếu
Con hãy đem chia – Hạnh phúc sẽ dâng tràn
Con có buồn vui hãy đi dọc hành lang
Con sẽ thấy biết bao điều kì diệu
Đó là những điều mà con luôn luôn thiếu
Trong vô cùng sau thẳm trái tim con.

T.N.P.

Trước Biển

Biển bây giờ còn lại với ta
Biển mênh mông ta thấy mình nhỏ bé
Em như cơn gió qua đời tôi – thật khẽ
Một phút tình cờ bỗng hoá xa xôi

Ta mang nỗi nhớ đi giữa dòng đời
Cho gió thổi đến bên em vời vợi
Một người ra đi, một người còn mãi đợi
Nên biển giận hờn sóng hết dịu êm.

Ta lang thang qua bãi cát đêm
Tìm những lâu đài hoang sơ ngày cũ
Dõi mắt cả bầu trời – những vì sao không ngủ
Cây cỏ mong chờ, mưa hạ chẳng rơi...

Rượu không mời ta uống trước biển khơi
Chếnh choáng hơi men – trắng nửa đời người!

H.T.T.

Tình xa

Tặng: Hà Thanh Vũ

Nụ hôn cuối cùng…
mặn môi
Nước mắt chia phôi…
đừng chảy
Anh rong ruổi theo dòng đời trốn chạy
Mải mê tìm ảo ảnh hư không
Em lung linh như giọt nắng hồng
Rớt xuống đời anh – vụn vỡ

Kỉ niệm cũ khó mà không nhớ
nên dòng thơ anh viết…
chòng chành.

Mùa thu 1994
P.N.

Chẳng Hạn

Chẳng hạn
em giấu vào đôi mắt
một bến bờ đại dương
tôi hiểu...
khi bỗng dưng trái tim ngây dại đắm chìm

Chẳng hạn
em giấu ở trong tim
giọt sao trời lãng mạn
tôi hiểu...
đóm lửa vàng huyền ảo ở xa khơi

Chẳng hạn
em giấu ở bờ môi
trái táo tròn chín mọng
để tôi nghe ngọt lịm
và hơi thở em rát bỏng nắng chiều

Chẳng hạn
em giấu những lời... yêu
trong tia nhìn bối rối...

P.V.

Trong Mưa

Đêm vật vã và mưa xối xả
Nhớ em không chịu nổi
Anh chạy vào trong mưa...

Tìm em trong khắc khoải
Anh đi tìm em ở chỗ không em
Dẫu chỉ mấy bước chân thôi là gặp được em rồi

Và anh biết rằng em đang đợi
Em vẫn biết là anh không thể tới
Cái khoảng cách ngắn ngủi mà nghiệt ngã
Đóng đinh lên số phận chúng mình!

Để anh yêu em
Vật vã trong gió
Lạnh lùng như mưa
Và cô độc trong đêm.

1994
T.S.T.

biển động

Gặp lại người xưa (Nhạc)
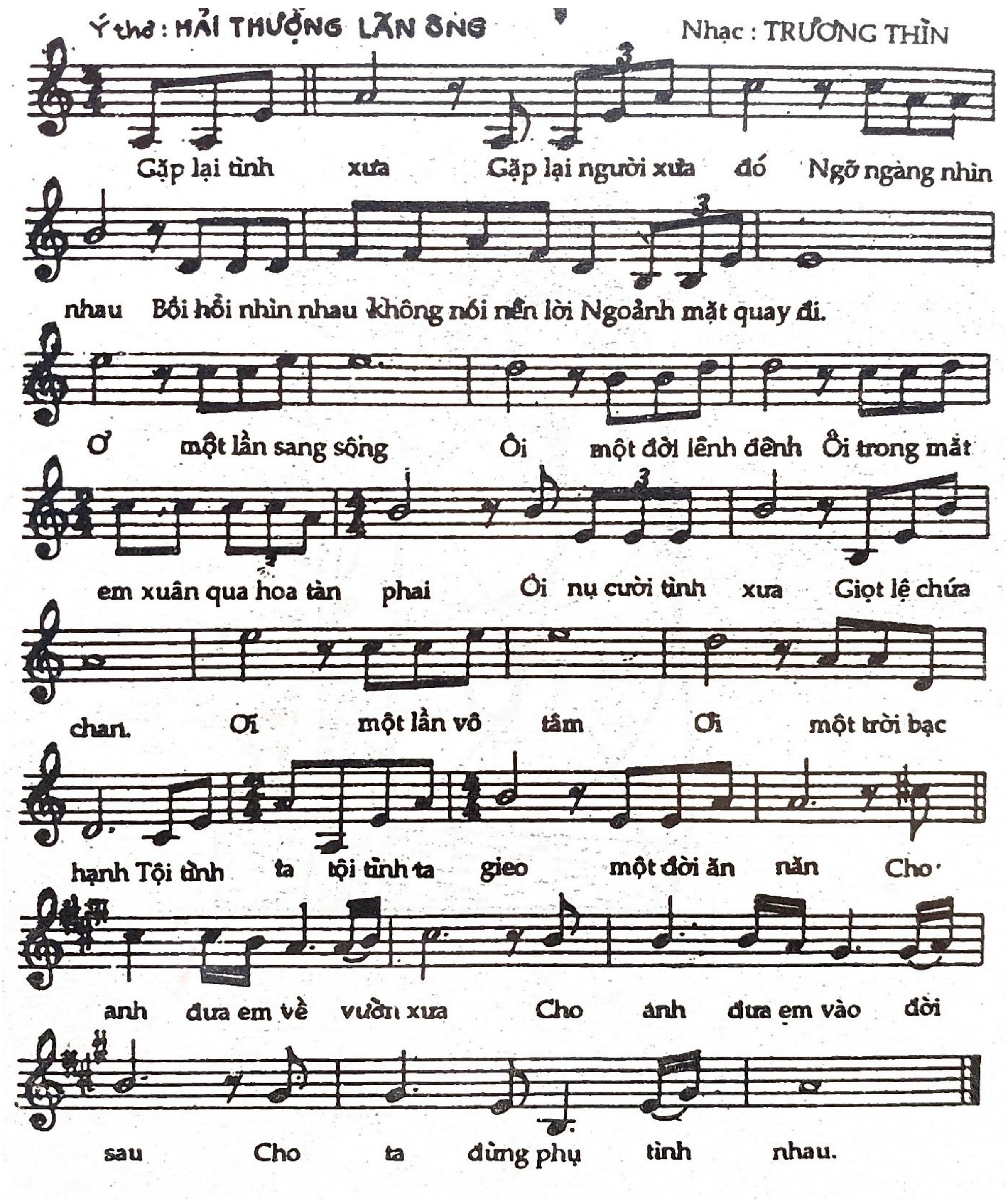
Chuyện Nhỏ Bệnh Viện

Những đôi môi quên dần nụ cười
Những đôi mắt – hy vọng đang hấp hối
Trong nỗi đau mất-còn
Con người mới biết cuộn chảy
Tiếc nuối, nhớ thương, xé dần
"Nếu như..."
Mầm sống có ươm lần thứ hai
Những lỗi lầm như mũi kim cựa quậy
Trong từng tế bào mạch máu
Giữa sự sống và chiếc bóng vật vờ...

Mặc chiếc áo choàng trắng
Vào xứ sở những cơn đau
Đánh rơi vào cổ tích
Những chiếc lá non không lầm lỡ
Cho đời bớt những cơn đau!

H.C.A.V

Tình Yêu Thầy Là Ngọn Lửa Đầu Tiên

HÀ THIÊN SƠN

Con về thăm thầy không còn nguyên vẹn nữa
Một tay con xin được bắt tay thầy
Giây phút lặng yên thầy chẳng nói
Mái tóc thầy điểm sương

Bộ quân phục con màng còn đỏ bụi chiến trường
Thầy không nhận ra con cũng là lẽ bình thường thầy ạ
Lớp lớp học sinh chúng con lên đường đi trăm ngả
Những ngả đường đất nước có chiến tranh

Năm tháng đi qua tóc thầy không còn xanh
Tóc của con cũng có nhiều sợi bạc
Thầy nắm chặt tay con như không thể nào khác
Con thấy mình nhỏ bé quá thầy ơi!

Sân trường mùa này lác đác lá rơi
Những ngày sang thu chớm vàng bông cúc nở
Có tình yêu nào không mang theo nỗi nhớ
Tình yêu thầy là ngọn lửa đầu tiên.

H.T.S.

Chiều Cuối Năm

Trên những chiếc xe đạp cà tàng thân quen
Lũ chúng tôi lội trên dòng phố lạ
Sài Gòn chiều cuối năm ngựa xe đi về trăm ngả
Những câu thơ giản dị vui buồn
Trong nắng bụi
Trong huyên náo đất trời đang rung nhịp vào xuân.

Mồ hôi không đổ trên lưng
Mồ hôi thấm dọc con đường
Những má những chị những... buôn thúng bán bưng chiều về nhịp lở
Những-đôi-mắt-nâu-thơ vô cảm, vô hồn...

Đi một vòng quanh phố
Những trái tim từ đâu về đây hội ngộ
Áo cũ đơn sơ, câu chuyện đời thường

biển động

Chiều Sài Gòn
Đứa nhớ về một vạt khói nâu khô
Đứa mơ màng tiếng trâu gọi bầy bên ô ruộng nhỏ
Nghe buồn con sáo chào nhau...

Đi một vòng quanh phố
Lạc chân vào chiêm bao
Nhịp nơi quạnh quẽ, nhịp vào hư hao.

Sài Gòn những ngày cuối năm 1994
H.T.V

Giữa Hai Ca Cấp Cứu

Ở nơi đây
Hạn hán nụ cười
Không gian chật chội tiếng khóc
Nỗi đau cứ mãi chồng lên nỗi đau

Ở nơi đây
Trái tim mình dường như rắn lại
Miễn dịch trước mọi nỗi đau
Tôi thảng thốt đặt tay lên ngực
Cảm giác trống rỗng
Trong lòng không một tiếng động
Lúc ấy tôi muốn làm thơ cho trái tim mềm lại
Tôi nhớ em để thấy mình trẻ mãi
May mà còn có thơ và em

Ở nơi đây
Có những điều không chia xẻ cho ai được
Khi cứu sống một người sắp chết
Tôi cảm nhận niềm vui ấy một mình
Bởi nói ra chỉ sợ bay đi mất
Nói ra rồi sẽ hết thiêng liêng
Cảm giác ấy như một bài thơ đẹp

Ở nơi đây
Cũng có chuyện buồn phiền
Khi đồng tiền lăn tròn trên lương tâm thầy thuốc
Đấu mãi rồi cũng chán
Đôi khi phải tự an ủi mình
Rằng kẻ xấu thì thời nào chả có.

Ở nơi đây...
Mà thôi,
Cô y tá đang gõ cửa
Một bệnh nhân cấp cứu mới vào
Bài thơ viết giữa hai đầu sóng gió
Như bông hoa nở giữa cằn khô.

1994
T.S.T.

Bóng Người Xưa (Nhạc)
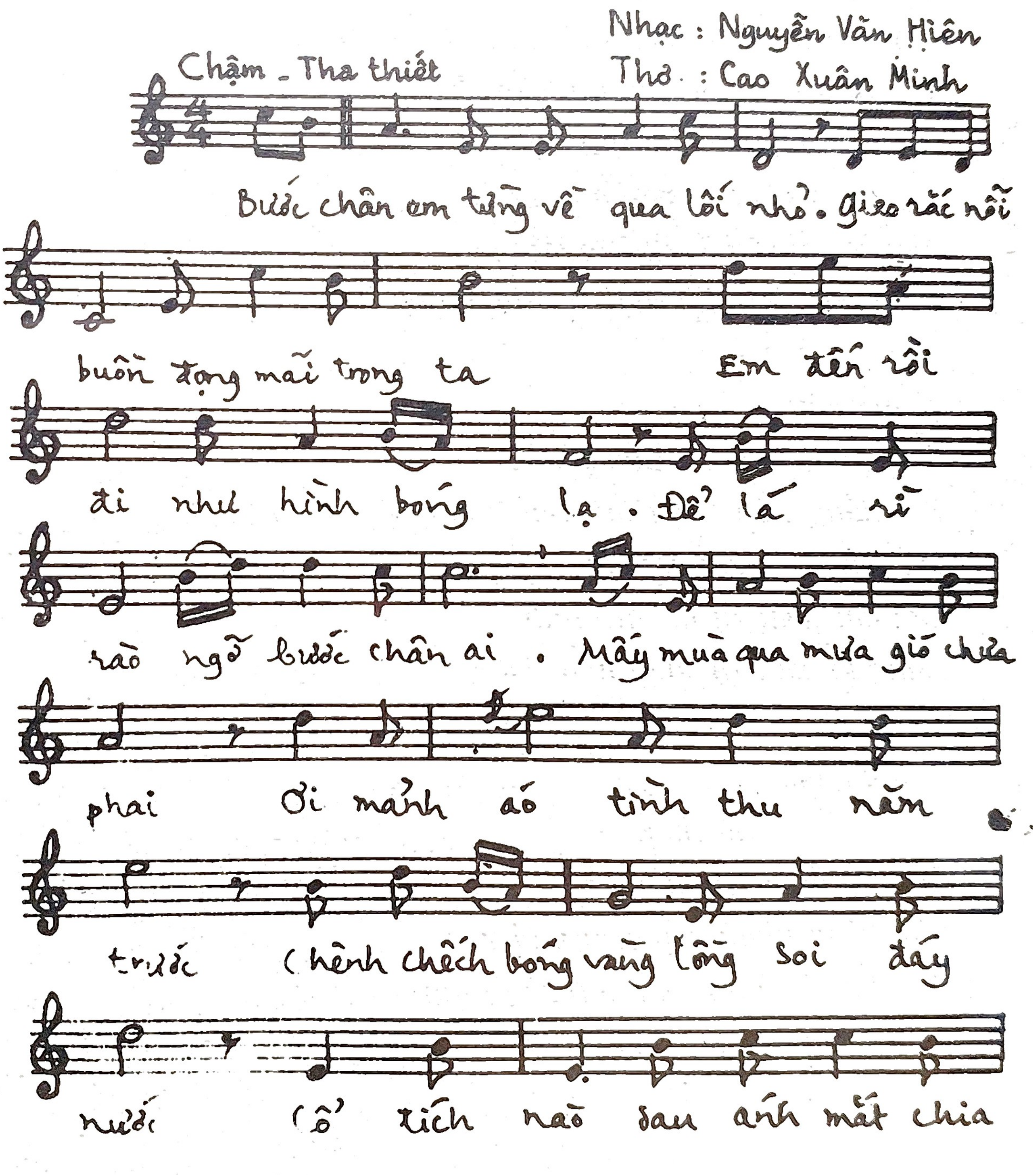
biển động

Trăng Thơ
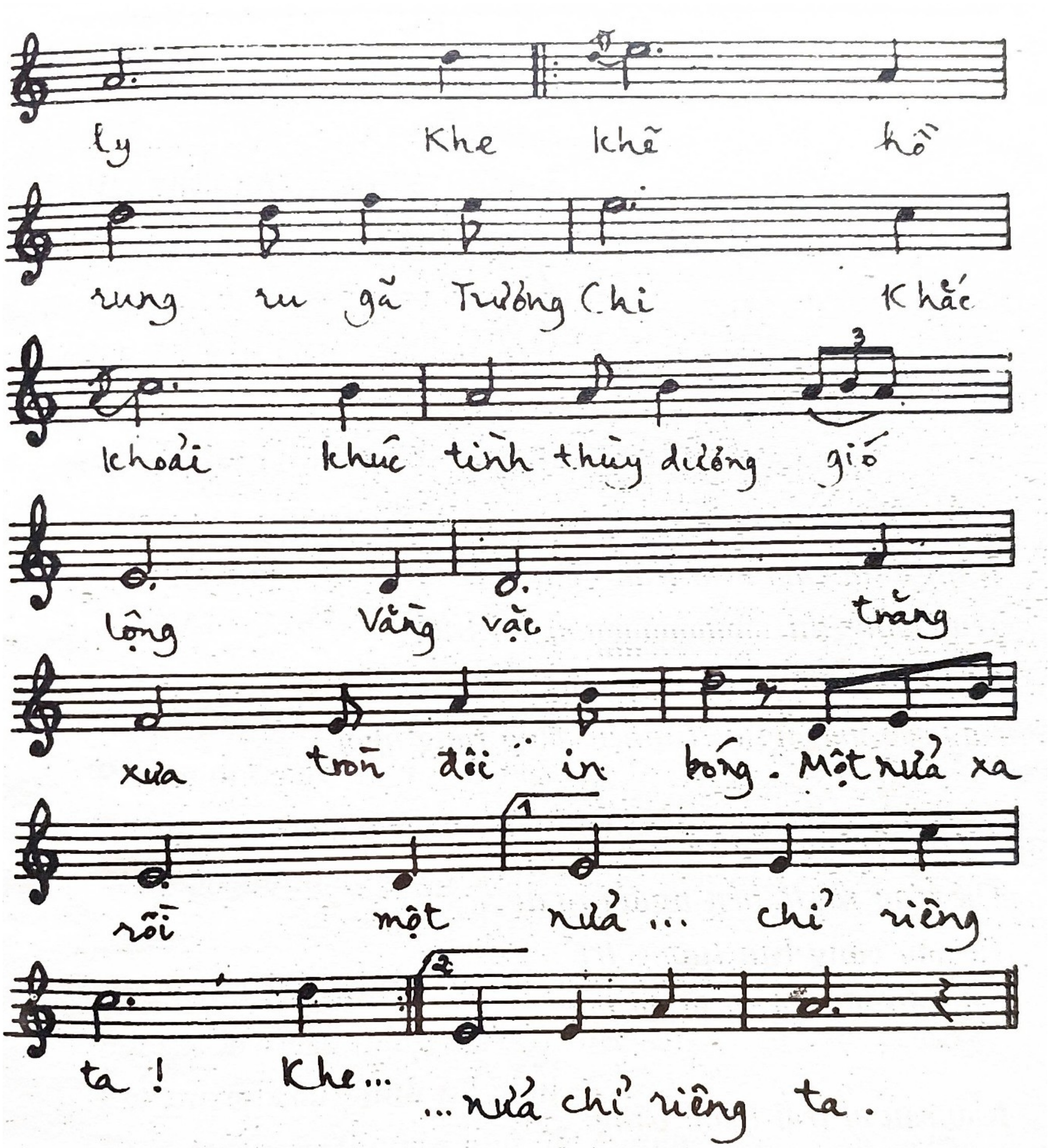
Tặng: Hà Thanh Vũ

Trăng rằm chia nửa trần gian
Yêu chàng thi sĩ mơ màng ngắm trăng
Ngàn năm vẫn một chị Hằng

biển động

Nay sao mắt nguyệt thiên đăng rạng ngời

Ầu ơ... Trăng sắp về trời
Thế gian rơi lệ tiễn người ra đi
Từ nay vắng bạn tương tri
Nỗi sầu như lá từ bi úa tàn

Mai sau ai trải thảm vàng
Bên đường thôn vắng cho chàng say thơ.

V.V.T.

Sắc Quỳnh

Tôi đi tìm lại một đoá quỳnh
Nở trong đêm hạ trắng
Không có hoa – chỉ có chiều hạ vắng
Sót lại giọt hoàng hôn...

Tôi đi tìm lại một đoá quỳnh
Xinh như thời con gái
Không có hoa – chỉ có ngày xưa ấy
Sót lại mấy nét thương yêu

Tôi đi tìm lại những buổi chiều
Rất xanh trong màu mắt biếc
Chẳng còn em – Chỉ còn tôi nuối tiếc
Bàng hoàng đọng giữa ngàn mây

Tôi đi tìm lại... tình yêu tôi một thời rực cháy
Bởi sắc hoa, bởi nắng hạ vô tình
Em xa rồi, còn mình tôi ở lại
Giữa trời mây thương nhớ sắc quỳnh.

1994
D.Q.

Mùa Sông Suối

Ta mang trả lại vầng trăng từ độ em hoá về trần thực gánh vác nỗi buồn ta
Hãy cám dỗ nữa đi hỡi những đám mây đen
Hãy mộng mị ta, hỡi ngôi sao thiếu sắc thật thà
Ở một nơi trời đất lũng về ta đọng lại cùng nhau

Ta từng mang nỗi buồn của Thuỷ Tinh – hiền hoà mùa sông suối – đưa cánh buồm tình em xa cuộc thư hùng.

Ta ngại em sợ hãi trên đỉnh tình xanh
Một ngày kia con sóng thôi lang thang tìm kiếm.
Biển sẽ chết… Sự lặng yên xoá dấu chân tình

Cõ lẽ những bản nhạc vẫn còn lý do tồn tại
Ta không còn lý do hiện hữu. Mùa sông suối tan biến cành rũ mục…
Một không gian mới lạ dâng tràn.

N.C.

Hỏi Em

Thế rồi mình cũng gặp nhau
Đôi mắt ấy làm sao tôi quên được

"Dấu hỏi tuổi hai mươi"
Mình cùng nhau bước
Kỷ niệm này
Tôi nhớ mãi khôn nguôi

Tôi chìm trong em
ánh mắt
môi cười
Vuốt mái tóc
gập ghềnh
trang thơ nhỏ
Tôi lặng lẽ ngắm hoài không thoả
Tưởng mình đang ở chốn thiên thai

Em – trang thơ hay nhất
Tôi đọc mãi không tài nào hiểu hết
Mãi hy vọng chờ em trong ánh mắt
Một thoáng nhìn cũng hạnh phúc...
em ơi!

T.V.

Về xứ H'mông

Đã đến lúc không cần thơ nữa
Thơ có cứu rỗi được ta đâu
Anh gọi em vang vọng bốn phương trời
Không một lời đáp lại

Trên chuyến xa lắc lư đời anh
Đợi em mòn mỏi

Có điều chi ái ngại
Hay em mãi còn tìm kiếm đâu đâu
Ở ngoài tầm tay với

Có phải chỉ những kẽ tình cờ
mới được số phận dành cho
bao bất ngờ lý thú
Còn ta sắp xếp nỗi đợi chờ
tiếng kêu khản đặc
bâng quơ
không lời đáp
Bóng chiều chưa tan

Có mùa thu không
Lá vàng rơi rụng
Cỏ non xanh rờn
Đợi người bạc trắng

Có mùa thu không
Lòng ta hoang lạnh
Đất trời im lặng

Không phải là buổi chiều
Chờ em mải miết
Không phải là đêm non
Trên chuyến xe rạo rực

Không phải lúc nói cười
Mà lòng ta nơi khác
Em chợt đến chợt đi
Không bằng hình bóng thật

Trên đỉnh đồi vi vút
Ta gọi tên ngàn lần
Ta rung tiếng chuông hồn
Em xa xôi có biết
Vàng son sao quên được
Con nước em hiền hoà
Chảy đời anh tươi mát

Buổi tối dành riêng cho em
Chuyến xa lắc lư về xứ lạ
Người H'mông tiếng khèn nức nở
Tiếng hát ngẩn ngơ buồn
Ta sẽ ngồi bên nhau
Bên tách cà phê vắng
Và vầng trăng non ngoài cửa sổ
Ở bến ga nào
Ta có thể gặp nhau...

Đ.H.N.

biển động

MỤC LỤC

1. tự
a... 3
2. P
hố Lạ 5
3. S
ẽ... 6
4. B
ất Ngờ Trái Tim 7
5. K
hung Trời Hẹp 8
6. Tr
ước Nỗi Đau Của Mẹ 9
7. P
hố Mưa Chuông Nhà Thờ

10
8. T
ự Khúc

11
9. Bi
ển Động

12
10. C
ánh bướm trắng ngày xưa (Nhạc)

14
11. N
hớ Mẹ

16
12. C
ó Thể

18
13. K
hoảng Trống

biển động

20
14. N
hớ ơi!

21
15. T
hiếu Nữ

22
16. N
gựa Hồng

23
17. B
ất Chợt

24
18. L
ục Bát Không Đặt Tựa

25
19. Đ
a Mang

26
20. E
m Đi

27
21. M
ưa nắng tình yêu (Nhạc)

29
22. H
oa Sim Và Em

30
23. M
ưa

31

biển động

24. H
oa Sữa Cuối Mùa Thu

32
25. L
ục Bát Mồ Côi

33
26. B
ài Ca Trong Đêm

35
27. L
ang Thang Mãi Huế

37
28. L
ão Ngư Ông Và Biển Cả

39
29. Đ
ồng Chiều

41
30. T
âm Tưởng

42
31. V
ần Trắc Vần Bằng

43
32. C
on Đã Lớn

44
33. K
húc Ru Tình

46
34. T
a Gặp Em

biển động

47

35. Đi
ều Không Đáng Kể

48

36. B
ài Thơ Về Người Mẹ Đi Tìm Mộ Con

50

37. V
ụn vỡ

52

38. L
ời dế đêm (Nhạc)

53

39. L
ời Đầu Năm

54

40. N
ỗi Nhớ Giêng Hai

55

41. T
hư Gởi Con Gái

56

42. Tr
ước Biển

58

43. Tì
nh xa

59

44. C
hẳng Hạn

60

biển động

45. Tr
ong Mưa

61
46. G
ặp lại người xưa (Nhạc)

63
47. C
huyện Nhỏ Bệnh Viện

64
48. Tì
nh Yêu Thầy Là Ngọn Lửa Đầu Tiên

65
49. C
hiều Cuối Năm

66
50. Gi
ữa Hai Ca Cấp Cứu

68
51. B
óng Người Xưa (Nhạc)

70
52. Tr
ăng Thơ

71
53. S
ắc Quỳnh

73
54. M
ùa Sông Suối

74
55. H
ỏi Em

biển động

75

56. V
ề xứ H’mông

76

TRƯƠNG THÌN
TRẦN SĨ TUẤN
HÀ THIÊN SƠN
ĐỖ HỒNG NGỌC
HÀ CHÂU ANH VŨ
THAN HVINH
NGUYỄN CHÍN
PHƯƠNG VI
LINH LAN
DUY QUANG
HƯƠNG CỎ
MINH MẪN
NGUYÊN ĐÌNH
TRẦN HÀ
LÊ QUANG ĐÔNG
HÀ THANH VŨ
PHAN VĂN LAI
CAO XUÂN MINH
XUÂN NGA
NGUYỄN TƯỜNG QUANG
TRƯƠNG VÀNH KHUYÊN
HÀ TRUNG TIẾN
VÕ VĂN TẢO
PHƯƠNG NAM
TRƯƠNG NHẤT PHƯƠNG
MAI KIM QUANG
NGUỴ TRẦN QUÂN